

4. januar 2017

Hørings svar vedr. kommissoriet omhandlende muligheden for mere stabil klassedannelse

Skovlyskolens bestyrelse har behandlet direktionens forslag til ændring af styrelsesvedtægten, således at de nuværende 12 skoledistrikter omlægges til i alt tre nogenlunde lige store distrikter hver bestående af 3-5 selvstændige skoler.

Overordnet kan vi se potentialet i nogle af de fordele, der ville følge med en sådan model, men summen af ulemper er så meget større, at vi *IKKE* kan tilslutte os det samlede forslag.

Økonomisk er det åbenbart på den meget korte bane, at vi kan spare penge, ved løbende at tilpasse antallet af klasser til antallet af elever. Men vi mener det er kortsigtet og uholdbar tænkning, fordi det hviler på en forudsætning om, at forældre/borgere er indifferente ift. de valg de bliver stillet overfor, og det ved vi af erfaring, at de ikke er. Vi forudser, at konsekvenserne for elever og forældre risikerer at blive så store, at en øget andel vil vælge private skoler som det "sikre" og oplyste alternativ, ligesom tilflyttere med børn vil vælge helt andre kommuner, hvor de har sikkerhed for, at en bestemt adresse vil medføre en bestemt skole. Dermed er vi overbeviste om, at distriktsændringerne vil koste kommunekassen penge i løbet af relativt få år.

Vores debat har især koncentreret sig om følgende tre hovedpunkter:

Transport

En maksimal transport på 2,5 km for børn til og med 2. klasse er for så vidt i orden, men derimod er det meget utilfredsstillende at børn allerede i 3. klasse kan risikere, mod deres vilje, at gå i en folkeskole 6 km fra deres hjem og nærområde. Børn, der skal så langt væk, vil have svært ved at indgå i det sociale liv i klassen efter skoletid, der typisk udspringer af den fysiske nærhed, man har til hinanden. Det faktum, at børnene indtil de kan cykle de 6 km, er afhængige af voksne til transport til og fra kammerater, kan i værste fald betyde, at børnene slet ikke integreres eller integreres dårligt i deres klasser. Dette vil formentligt særligt gælde tilflytterbørn, der tilmed er nye i det område de flytter til. Det vil opleves som en grotesk diskrimination af yngre borgere med skolesøgende børn, der ønsker at flytte til vores kommune. Konsekvenserne er ret åbenbare - familier vil i stigende omfang fravælge Rudersdal som deres fremtidige kommune, fordi den vil opleves som børne- og familiefjendsk. Hvis ikke du har sikkerhed for at kunne få dit barn i skolen i dit nærområde, med de trivselsfordele det medfører, og hvis ikke du har sikkerhed for, at du kan få dit arbejdsliv til at hænge sammen ift. aflevering og hentning af børn, vil du ikke bo i kommunen. Det vil undre os, hvis I politikere i et valgår tager en så dristig beslutning, med de konsekvenser det vil få for det fremtidige beskatningsgrundlag samt udviklingen i ejendomspriser osv. osv.

Nærhed

Generelt har vi den opfattelse i vores skolebestyrelse at nærheden er meget vigtig. Uden undtagelse har alle oplevelsen af, at den nærhed og tryghed der ligger i, at man kender de andre familier og børn på vejen, og at man går på den samme skole, er med til at skabe stabilitet og tryghed i hverdagen. I de fleste klasser samarbejder forældrene om, at børnene kan være sammen om fritidsaktiviteter, hvortil der laves kørselsordninger mm. ud fra, at der er et fælles udgangspunkt i nærområdet. Der samarbejdes også om, at børnene lærer at transportere sig selv rundt til kammerater allerede fra de er relativt små, og hvor afstandene vel at mærke er korte. Alt sammen noget, der er med til at definere nærområdet, som et centralt sted, hvor det er trygt og godt at vokse op. Igen vil det undre os, hvis I politikere i 10-året for kommunalraformen vil være parate til at tage en beslutning, der vil splitte fælleskabsfølelsen for det samlede Rudersdal, der netop bygger på gode lokale nærmiljøer fordelt over hele kommunen.

Overgangen fra daginstitutionsliv til skoleliv

I efterhånden en del år har vi i Rudersdal arbejdet med overgangen fra børnehaveliv til skoleliv mhp. at skabe den bedst mulige skolestart for det enkelte barn. For de fleste forældre gælder det, at man i meget lang tid før barnet starter i skole taler om den skole, barnet skal gå på, og man besøger måske legepladsen og taler med nabobørn, der allerede går på skolen, for langsomt at forberede barnet.

Derudover har institutionerne hidtil haft god tid til at planlægge det tætte samarbejde med skolerne om overgangen - et samarbejde som de senere år har fungeret rigtig godt. Der har været tid til at besøge de respektive skoler med de kommende skolebørn i flere omgange, og børnene har talt om deres skoler i institutionerne. Med de foreslåede principper for fordeling, vil ingen (uden større søskende) kunne vide sig sikre på sin kommende skole før ganske kort tid før skolestart, hvilket for mange børn kan skabe stor utryghed. Der vil ovenikøbet være børn i daginstitutionerne, der pga. søskende i flere år kender deres skole, mens andre må vente til sidste øjeblik. Det vil derfor ikke bare betyde tab af gode oparbejdede rutiner institutioner og skoler imellem, men også sætte den samlede børneflokk i en absurd situation. Endelig mangler forslaget en meget vigtig definition af, hvad en søskende er - er det en helsøskende, en halvsøskende eller er det et et bopælskriterie, der gælder? Skal det måske sammenbragte forældrepar være ægtefæller, eller er det også her et bopælskriterie der gælder? Og hvordan stiller det et barn, der med sin forælder flytter ind hos et andet barn/forælder bosiddende i kommunen? Alt sammen fortsat uafklaret.

På den baggrund mener vi således, at forslaget bør tages af bordet, og at vi i stedet arbejder videre med andre muligheder såsom ændrede tildelingsmodeller, eventuelle lukninger af overflødige spor samt øger fokus på at få de "udstationerede" børn over i kommunens folkeskoler, fremfor at skabe nye incitament for udflytning til privatskoler.

Risiciene ved modellen er simpelthen for store ift. børnetrivsel, tilflytningsmønstre og fremtidigt beskatningsgrundlag.

På bestyrelsens vegne

Charlotte Krogh
Skovlyskolen